Lukács Helga-Erika

Szerteszét…

Szerteszét, szanaszét hagyott
Üres pohár maradt utána
A deszkapalánk, melyen
Egykoron apja tengődő
Életét semmivel sebezve
Hányta-vette sorsára,
Nem gondolva a mának
Sérthetetlen mulandóságára.

S anyja, a vénasszony
A Szószátyár fajtából
Ki neked vén, rút kafka
Szaporán megmondta
Jó szomszéd módjára
Mit s mennyit élt hiába.

Ők sincsenek már
Éltedben, vesztedben,
Értelmetlen éveidben már
Nincsenek szilánkok
Tövisek rózsádon
Mi eltökéletlenít egy virágot.

Szerteszét, szanaszét hagyott
Üres pohár maradt utána,
A fél üveg pálinka utolsó cseppje,
Mi még kifolyt az asztalra,
De holnapra felszárad az is
Az emlék is halványul
Fakó tekintete sugárzik vigaszul
A képről a sírkövén.
Velem a kép. Veled az ég.

2020. jan. 5.

áldozat …

áldozat vére szárad a kezemen
különös álom
vérvörös
holdfényben
árnyékod figyelem
halálvágy-szerelem
holtodiglan
figyelem
arcának körvonala
izzó zöld szemfényben
nyugszik
eleven
halott
föld teteme
kihunyt egy csillag az égbolton
Isten teveled
Isten énvelem.

2020. január 3.